

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 10. lib. Tobiæ, in quo describitur Fletus
parentum Tobiæ junioris propter diuturniorem ejus absentiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

FASCICULUS LVI.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 10. lib. Tobiae, in quo describitur Fletus parentum Tobiae junioris propter diuturniorem ejus absentiam.

N.372. Considera I.

A nimam peccatricem, quæ divinò præventa auxiliò & gratiâ incipit, miserrimum vita suæ statum agnoscere, in quem se peccandô conjecterat, à cœlesti parente cum filio prodigo peregrinata in Regionem longinquam, iisdem merito uti posse verbis, quibus longiorem filii sui absentiam deflebat Anna uxor senioris Tobiae cap. citato v. 4. exclamans: *Omnia simul in te uno habentes, te non debuimus dimittere.* Quid enim homo non habet, qui Deum per gratiam habet? Ipse est contra paupertatem opulentia, contra mœrorem lætitia, contra famam & fitim saturitas, contra laborem requies, contra mortem vita: atque hinc regius Vates ait Psal. 122. *Nam etsi ambulavero in medio mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.* Hoc ipsum paribüs confirmat verbis Sophonicas cap. 3. afferens: *Dominus in medio tui, non timebis ultrò malum.* Jeremias mittendus ad tremendos Reges & Principes, ut eorum scelera acriter reprehenderet censoria, poterat merito capiti suo timere: sed timorem omnem ei absterrit Deus hōc unicō emplastrō: *quia ego tecum sum.* Jacobus Patriarcha, dum paternis ædibus egressus timidam cervicem duro imposuit lapidi, tantam illicō concepit audaciam, ut quidquid tandem in ignoto itinere horridum sibi foret obyenturum, nihili duceret, & ridendum potius, quam timendum. Venerat ei tam heroicus animus à paucis illis verbis, quæ Genes. 28. audierat professi à Deo dicente: *Ego sum Deus Abraham, & Deus Isaac Patris tui, & nunc tecum sum &c.* & vero quid unquam mali prudenter timendum occurrat illi, qui omne Bonum sibi conjunctum habet? ò miserrime igitur peccator, à Deo tuo deserte! quid moraris: instar Annæ uxoris Tobiae circumspicere, & circumire vias, per quas spes remeandi videtur ad Deum. *Vix tales sunt sincera peccatorum confessio, contritio & satisfactio,*

Doctrina